

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 648

гр. Враца, 21.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лидия Кр. Нецовска-Кътова

при участието на секретаря Мария К. Ценова
в присъствието на прокурора К. Н. И.
като разгледа докладваното от Лидия Кр. Нецовска-Кътова Частно
наказателно дело № 20221400200709 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 437, ал.2 НПК и е образувано въз основа на молба от л.св. С. Г. М., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора гр. Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода. В молбата се навеждат доводи, че молителят е придобил право за УПО, изтърпял е повече от 2/3 от наложеното му наказание, да е доказателства за своето поправяне, поради което прави искане да бъде освободен условно предсрочно, за да може да помага на болната си майка.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от Началника на Затвора гр. Враца със справка за изтърпяното наказание и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на л.св. С. М..

С оглед направено искане за служебна защита и на основание чл. 439, ал.3 НПК по делото е допусната правна помощ, като на осъдения М. е назначен за служебен защитник преупълномощеният от определения адвокат П. С. от АК-Враца.

В съдебно заседание осъдения участва чрез видеоконферентна връзка, като поддържа молбата с изложените в нея доводи и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Служебният му защитник също поддържа молбата на л.св., като изразява становище, че са налице и двете законоустановени предпоставки, както по чл. 70, ал.1, т.2 НК, така и по чл. 439а НПК. Адв. С.а оспорва приобщеният по делото доклад по чл. 155 от ЗИНЗС в частта, с която се приема, че л.св. М. няма критично отношение към извършеното престъпление и не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне.

Затвора гр. Враца се представлява от Инспектор режимна дейност А. М., който изразява становище за неоснователност на молбата по съображения, че макар и осъдения да е изтърпял фактически повече от 2/3 от наложеното му наказание, същият с поведението си не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне и не отговаря на изискванията на чл. 439а НПК. Представя актуална справка за изтърпяното до момента наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпяната част.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата за УПО и прави искане за оставянето ѝ без уважение.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за **неоснователна** по следните съображения:

Л.св. С. Г. М. е осъден с присъда от 25.03.2021год. по НОХД № 577/2020год. на РС-Лом за престъпление по: чл. 196, ал.1 НК на наказание от две години лишаване от свобода, при първоначален "Строг" режим. С решение от 07.07.2021год. на ОС Монтана, постановено по ВНОХД № 28/2021год. присъдата е потвърдена. Преди това л.св. М. е осъждан многократно, включително и на ефективни наказания лишаване от свобода.

Л.св. М. е започнал да търпи определеното му наказание от 2 години лишаване от свобода на 03.08.2021год., като до момента е изтърпял фактически 1 година, 4 месеца и 18 дни, от работа 3 месеца и 2 дни, или общо е изтърпял 1 година, 7 месеца и 20 дни. Неизтърпяната част от наказанието е в размер на 4 месеца и 10 дни.

При това положение, осъденият М. към момента е изтърпял фактически повече от 2/3 от наложеното му наказание, така както изисква разпоредбата на чл. 70, ал.1, т.2 НК, приложима за него.

От приложения доклад за оценка на риска от рецидив и вреди,

изискуем съгласно чл. 155 ЗИНЗС е видно, че първоначалната оценка на риска от рецидив е във високи граници със 100 точки. Като дефицитни зони са маркирани: "криминално минало", "нагласи", "взаимоотношения", "образование и обучение", "управление на финансите", "начин на живот и обкръжение", злоупотреба с алкохол", "емоционални проблеми" и "умение за мислене". Рискът от вреди за служителите и за останалите лишени от свобода е среден. Има толерантно отношение към длъжностните лица, но е влизал в конфликт с други лишени от свобода. Не декларира дискриминационни нагласи към малцинствените групи в затвора. Вероятността от риск към посочените категории произхожда от зависимостта му към алкохола и емоционалната неустойчивост в моменти на абстинентни кризи.

Рискът от вреди за обществото след освобождаване е среден и се обуславя от криминалната история на лишения от свобода – осъждан е за неизпълнение на заповед за защита срещу домашно насилие, издадена по отношение на майка му. Рискът от вреди е насочен към членовете на обществото и по-конкретно към близки и познати.

В първоначално изготвения план на присъдата е предвидена работа по зоните: "отношение към правонарушението", "начин на живот и обкръжение", "умение за мислене", като са заложили следните задачи: осъзнаване на причините, довели до правонарушението; ограничаване на участието в субкултурни дейности – спазване на установените правила и избягване на деструктивни прояви в охраняема среда; формиране на ясни и реалистични цели в живота.

При последвалата междинна ревизия рискът от рецидив се запазва висок, като се отчита снижение в числовата стойност от 100 точки на 91 точки. Отчетена е промяна в разделите "отношение към правонарушението", "начин на живот и обкръжение", "умение за мислене", като зоните с дефицити се запазват. Рискът от вреди за обществото се запазва среден и се обуславя от криминалното му минало. Запазва се среден и рискът от вреди за останалите лишени от свобода и за служителите на затвора.

В условията на затвора за изтеклия период от изтърпяване на присъдата рискът от рецидив и от вреди запазва стойностите си за всички категории. Наблюдават се положителни промени, като л.св. М. започва да осъзнава собствената си отговорност за извършеното правонарушение и да

разбира мотивите за криминалното си поведение, както и да отчита някои свои дефицити.

Отключващ фактор за деянията му е злоупотребата с алкохол – в състояние на алкохолно опиване е раздразнителен, реактивен и склонен към агресия. Спирането на алкохола при постъпването му в приемно отделение е провокирало абстинентно състояние, в резултат на което е влизал в конфликти с останалите лишени от свобода. След изтичане на адаптационния период е настанен в група, където не е имал проблеми с вграждането и до момента се стреми да избягва конфликти ситуации.

От м.септември 2021год. е включен в образователен процес, с цел оползотворяване на престоя в затвора. След успешно завършване на учебната 2021/2022год. продължава образованието си и през настоящата учебна година като ученик в 6-ти клас. Посещава редовно учебните часове. За позитивно отношение към учебния процес е награден от Директора на СУ"Мито Орозов" с писмена похвала през февруари 2022год. и през юли 2022год.

Не показва интерес към организирани общопенитенциарни спортни и културно-масови мероприятия. Изявил е желание за включване в религиозен курс "Християнски ценности" и към момента посещава редовно лекториите.

Към настоящият момент л.св. М. демонстрира толерантно отношение към останалите лишени от свобода и към служителите на затвора. Не е наказван и не е награждаван от администрацията на затвора.

Включен е в специализирана групова програма "Умение за мислене", която преминава успешно през м. октомври 2022год.

Л.св. М. е декларирал съгласие с плана на присъдата, но въпреки демонстрираното положително отношение и проявена активност заложените задачи в него не са изпълнени в пълен обем.

Констатирани са някои положителни промени, но все още не се наблюдава трайна тенденция. Стреми се към толерантно поведение, декларира известна нагласа за промяна, но в общ аспект нагласата му е да омаловажава извършеното от него и да търси самооправдания. Процеса на формиране на самокритичност не е завършил и следва да продължи.

Не извлича поуки от минал опит и е склонен да действа необмислено и

импулсивно, особено под влиянието на алкохол. С поведението си в затвора не е дал достатъчно доказателства за настъпила трайна положителна промяна в нагласите му за водене на законосъобразен начин на живот, поради което работата с него в тази трябва да продължи. Декларираното желание за промяна е по-скоро формално и на думи и към момента не е достатъчно, за да даде увереност за бъдеща ресоциализация.

Л.св. С. М. не е преминал през всички етапи на прогресивната система, като допълнителна предпоставка за по-успешното му вграждане в обществото.

В обобщение на горното следва да се посочи, че към настоящия момент по отношение на л.св. С. М. е налице само една от двете законови предпоставки за УПО, а именно това, че същият е изтърпял фактически повече от 2/3 от наложеното му наказание. Не е налице обаче втората предпоставка, тъй като с поведението си осъдения все още не е дал достатъчно категорични доказателства за своето поправяне и не отговаря на изискванията на чл. 439а НПК. Рискът от рецидив при него е все още във високи граници, а рискът от вреди за обществото в средни.

Всичко изложено по-горе, дава основание на съда да приеме, че следва да бъде постановен отказ на молбата на л.св. М. за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание, в размер на 4 месеца и 10 дни.

При горните съображения и на основание чл. 70, ал.1, т.2 НК, вр. с чл. 441 НПК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на л.св. С. Г. М., роден на *** в гр. Лом, с настоящ адрес гр. ***, български гражданин, с начално образование, женен, осъждан, с ЕГН *****, да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на неизтърпяната част от определеното му по НОХД № 577/20год. по описа на РС-Лом наказание лишаване от свобода за срок от 2 години, с остатък 4 месеца и 10 дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора
гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____